

og vi ville heller ikke deres Forretninger til Livs, men vi ville arbejde paa, at der ikke bliver saa mange Beværtninger. Vi ville arbejde paa, at der ikke bliver flere Faldgruber for vor Ungdom, end der allerede er, og man kan ikke fortænke nogen alvorlig Fader i Danmark i, at han vil være med til at fri Ungdommen for alt det, der har trukket saa mange ned i Snavset.

Jeg skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling i et Udvalg og til velvillig Modtagelse her i Tinget til 2den og 3die Behandling. Jeg slutter mig til de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og den højtærede Indenrigsminister. Jeg vil ønske, at vi allerede i denne Samling kunne faa dette Forslag ophøjet til Lov, og at vi kunne komme til at se, at det vil virke til Velsignelse baade for den ene og for den anden. Vi ville ikke Tvang, vi ville ikke forbyde det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) at drikke sig en Snaps eller drikke sin Rødvin. Det er ikke det, vi ville. Nej, vi ville blot ikke have flere offentlige Faldgruber end nødvendigt. Livsfor nødenhederne ville vi lade Folk faa, men vi anse ikke Spiritus for nogen Livsfor nødenhed, vi anse den for skadelig for vort Samfund.

H. Madsen: Naar vi høre de Udtalelser, som i disse Dage paa faa Undtagelser nær ere faldne for Lovforslaget, skulde man tro, at saa godt som alle dette Tings Medlemmer stode enige om at anbefale det. Jeg er imidlertid ikke i det Tilfælde, at jeg kan anbefale det, tværtimod, jeg maa bestemt tage Afstand derfra.

Jeg kan godt forstaa, at det er en ædel Bevæggrund, som har foranlediget Lovforslaget, nemlig den at medvirke til Fremme af Befolkningens Ædruelighed her i Landet, men man tager sikkert betydelig fejl, naar man har ment, at et Middel som det, her foreligger, vil føre til Maalet. Jeg kan godt være enig med de Herrer i, at umaadeholden Nydelse af Spiritus er et Onde, og at det var saare heldigt, om dette Onde kunde tage af, men jeg tror, at man ved Forbudslove og Tvang ikke naar dette Maal, jeg tror tværtimod, at det er ved Frihed, man opdrager Personligheder til at paatage sig Ansvar for sine Handlinger, og jeg tror, man skal nøje overveje, om man gør vel i at borttage dette personlige Ansvar, hvad man gør ved at skabe Forbudslove.

Og ser jeg saa paa Lovforslaget, som

det er, undrer det mig, at der gøres Forskel paa By og Land. I Købstæderne faas Næringsadkomst til Beværtning med stærke Drikke, paa Landet skal der søges Bevilgning, i Købstæderne er det Kommunalbestyrelsen, der tildeler Næringsadkomst, paa Landet kan hele Befolkningen over 25 Aar forbyde saadan Næring, i Købstæderne gives Retten paa Livstid, paa Landet gives Retten kun for 5 Aar. Afholdsbeværtninger ere fri Næring i By og paa Land. Jeg gad nok spørge: Ere de Mennesker, der drive Beværtning med stærke Drikke, saadanne Mennesker, at de næsten skulle betegnes som Forbrydere, der skulle sættes under Politikontrol ved Udøvelsen af deres Næring? Og ere de Mennesker, der søge til dem og give dem Erhverv, Mennesker, der skulle have sort Stempel paa sig, mere end de, der ikke søge derhen? Jeg er ikke Medlem af nogen Afholdsforening, men det er aldrig faldet mig ind paa nogen Maade at fortrædige Afholdsfolkene eller lægge Hindringer i Vejen for, at de kunne afholde sig fra Spiritus, eller for, at de kunne agitere og oplyse Befolkningen om, hvor skadeligt Spiritus kan virke. Naar Afholdsfolkene saa komme med et Lovforslag som dette — og man kan jo se, at dette Forslag er lavet ud fra Afholdsfolkernes Synspunkter og Opfattelser —, altsaa ville skabe Forbud imod de Folk, der udøve Næring med stærke Drikke, og derved ogsaa ramme de Folk, som give dem Erhverv, synes jeg dog, at de gaa for vidt. Det er ikke at dele Sol og Vind lige. Det forekommer mig, at den Frihed, som vi, der ikke ere Afholdsfolk, unde dem, bør de ogsaa unde os. Og jeg gad spørge: Er der nogen overhængende Fare? Er det virkelig saadan, at det danske Folk er et fordrukkent Folk? Det har lydt fra alle Sider, at det er det ikke, ja, det er endog statistisk bevist, at Ædrueligheden er i væsentlig Fremgang herhjemme.

I den Tid, jeg har levet, og det er jo dog en Del Aar, synes jeg, at Ædrueligheden har været i stærk Fremgang, og dette er sket ad Frivillighedens Vej. Have de Folk, som interessere sig stærkt for at ville have al Nydelse af Spiritus afskaffet, og som have gjort et frivilligt Arbejde i den Henseende, da nu tabt Troen paa at kunne naa frem ad den Vej? Er det en Falliterklæring, der her er fremkommen fra disse Folk? Skulle vi nu til at bruge skrappe Midler, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds